

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 17. grudnia 1912.

Treść: (№ 224—226.) 224. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. głównego Urzędu celnego w Reutte do ekspedycyowania przesyłek pocztowych z żywymi roślinami. — 225. Obwieszczenie, dotyczące urzędów, powołanych do stemplowania kart do gry. — 226. Obwieszczenie, dotyczące ustalenia na rok 1913 tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycyowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności.

224.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, rolnictwa i handlu z dnia 2. grudnia 1912,

dotyczące upoważnienia c. k. głównego Urzędu celnego w Reutte do ekspedycyowania przesyłek pocztowych z żywymi roślinami.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882. Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które należy zachować w stosunkach z zagranicą dla zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. główny Urząd celny w Reutte do ekspedycyowania przesyłek, nadchodzących pocztą z zagranicy a zawierających przedmioty, wymienione pod Nr. 2. dodatku do powyższego rozporządzenia (załącznik C do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, rozdział a, punkt IV.), według przepisów, wydanych co do ekspedycyowania takich przesyłek przez upoważnione do tego urzędy celne.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

225.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 10. grudnia 1912,

dotyczące urzędów, powołanych do stemplowania kart do gry.

Odnosnie do obwieszczenia z dnia 20. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 7 z roku 1912, oznajmia się, że według uwiadomienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu odjęto królewsko-węgierskiemu Urzędowi podatkowemu w Lugos upoważnienie do stemplowania kart do gry.

Zaleski wlr.

226.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. grudnia 1912,

dotyczące ustalenia na rok 1913 tej ilości cukru, którą dopuści się do ekspedycyowania do Bośni i Hercegowiny bez opłaty należności.

-Na zasadzie rozdziału II., punkt 3., protokołu końcowego do artykułu XIII. umowy, dotyczącej uregulowania wzajemnych stosunków handlowych

i obrotowych pomiędzy królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa a krajami świętej Korony węgierskiej, Dz. u. p. Nr. 278 z roku 1907, oznacza się na rok 1913 w porozumieniu z królewsko-węgierskiem Ministerstwem skarbu tę ilość cukru, którą dopuści się bez opłaty należności do ekspedycyowania z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do Bośni i Hercegowiny, na 29.200 q.

Z powyższej ilości rocznej można ekspedycyować bez opłaty należności:

1. Przesyłki cukru kandyzowanego aż do ilości ogólnej 200 q rocznie w urzędach wysyłkowych, oznaczonych każdorazowo przez c. k. Ministerstwo skarbu;

2. przesyłki cukru o wadze pojedynczych sztuk, nie przenoszącej 25 q, nadawane bez pośrednictwa publicznego zakładu transportowego w urzędach wysyłkowych, oznaczonych każdorazowo przez c. k. Ministerstwo skarbu, a to aż do ogólnej ilości rocznej 7190 q;

3. pozostałą resztę z tych obecnie funkcjonujących fabryk cukru i wolnych składów cukru, którym zezwalano dotychczas na zasadzie punktu 3., § 5. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908, Dz. u. p. Nr. 4, wysyłać do Bośni i Hercegowiny pewne ilości cukru bez opłaty należności, a to w stosunku dotychczasowych udziałów rocznych powyższych fabryk i składów.

Z ilości rocznych, przypadających na przedsiębiorstwa, oznaczone w punkcie 3., oraz z ilości rocznych, dopuszczonych według punktu 2. do ekspedycyowania bez opłaty należności w poszczególnych urzędach wysyłkowych, można wyzyskać w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego tylko jedną ósmą część.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Zaleski wlr.